

РЕШЕНИЕ

№ 407

гр. Пловдив, 15.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 3-ТИ ТЪРГОВСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на осми юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Георги В. Чамбов

Членове: Емил Люб. Митев
Антония К. Роглева

при участието на секретаря Нели Б. Богданова
като разгледа докладваното от Георги В. Чамбов Въззивно търговско дело № 20225001000268 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 258 и сл. ГПК.

Образувано е по въззивна жалба от „Е. Ю.“ ЕАД против решение № 260072 от 14.03.2022 г. постановено по т.д. № 61 по описа за 2021 г. на Пловдивския окръжен съд, в частта с която „Е. Ю.“ ЕАД е осъдено да плати на „О. К.“ ЕООД сумата от 30 000 лв., предявен частичен иск в пълен размер от 240 000 лв., представляващи договорно обезщетение за претърпени вреди поради неизпълнение на сключения Договор № ***** от ***** г. за присъединяване обект на клиенти към електроразпределителната мрежа на „Е. Ю.“ ЕАД, ведно със законна лихва върху главницата от сезиране на съда на 27.01.2021 г. до плащането ѝ и направените по делото разноски от 2 566.62 лева.

Във въззивната жалба е изразено становище, че обжалваното решение е неправилно, необосновано, постановено при непълнота на доказателствата и в нарушение на материалния закон. Поддържа се още, че постановеният съдебен акт съдържа противоречиви, взаимоизключващи се прави изводи, водещи до неговата неправилност спрямо приложимия закон. Искането и да се отмени решението на Пловдивския окръжен съд в обжалваната му част и вместо това да се постанови друго, с което предявените иски да се отхвърлят изцяло, като на ответника се присъдят сторените деловодни разноски за двете инстанции.

В срока по чл. 263, ал. 1 ГПК е постъпил отговор от ищеца „О. К.“ ЕООД по въззивната жалба, с което се изразява становище, че същата е неоснователна, а обжалваното решение е правилно, поради което искането е решението да се потвърди, като на „О. К.“ ЕООД се присъдят сторените деловодни разноски.

Пловдивският апелативен съд, след преценка на събраните доказателства по делото, във връзка с изложените оплаквания и възражения на страните, приема за установено следното:

Производството пред Пловдивския окръжен съд е образувано по предявени от „О. К.“ ЕООД, против „Е. Ю.“ ЕАД обективно кумулативно съединени осъдителни иски с правно основание чл. 82 ЗЗД във вр. с чл. 286 ТЗ и чл. 86 ЗЗД във вр. с чл. 294 ал. 1 ТЗ, за заплащане на следните суми:

- 30 000 лв., предявен частичен иск в пълен размер от 240 000 лв., представляваща договорно обезщетение за претърпени вреди поради неизпълнение на сключен Договор № ***** от ***** г. за присъединяване обект на клиенти към електроразпределителната мрежа на „Е. Ю.“ ЕАД;

- 741.67 лв., предявен частичен иск в пълен размер 5 933.30 лв., представляващи обезщетение за забавено плащане на главницата от 30 000 лв. за периода от 30.10.2020 г. до сезиране на съда на 26.01.2021 г., както и законна лихва върху главницата след тази дата до плащането ѝ.

Исковете се основават на твърдения за претърпени от ищеца имуществени вреди, изразяващи се в заплатена в полза на трето лице неустойка по развален договор, причинени от забавено изпълнение от страна на ответното дружество на задълженията му по сключения между страните договор 14.03.2012 г.

Във връзка със заявления в подкрепа на исковите твърдения и противопоставените им от ответника възражения, по делото е установено следното:

На ***** г., между страните е сключен ДПОКЕМ на „Е. Ю.“ ЕАД с предмет: присъединяване на обект хидропонна оранжерия и обслужваща сграда, с местонахождение с.К., имот *****, ЕКАТТЕ: *****, с 1 бр. бъдещи потребители /клиенти/ към електроразпределителната мрежа на Е.Ю., КЕЦ А.. Предвидено е мястото на присъединяване да е ЖР № **, извод СрН С., подстанция П., ниво на напрежение на присъединяване 20kV; обща присъединена мощност 99.94 kW – чл. 2.

Съгласно уговорките в чл. 43 от Договора, Е.Ю. се задължава да проектира, изгради и въведе подробно описаните електрически съоръжения за присъединяване на обекта - нов мачтов трафопост МТП ЕР, ситуиран в имота на ищеца, на имотната граница с лице към уличната регулация, при спазени сервитутни отстояния.

Според уговорката в чл. 4.5, срокът за изграждане и въвеждане в

експлоатация на съоръженията за присъединяване на основното захранване е 12 месеца, който според чл.4.6 започва да тече след и при условие, че е заплатена дължимата цена за присъединяване по договора и след като клиентът е учредил сервитутни права, право на строеж, така както са описани в чл.5.3 от предварителния договор.

В чл. 5.2 на договора е посочено, че обектът на присъединяване ще бъде въведен в експлоатация на 31.12.2019 г.

От доказателствата по делото е установено изпълнението и действията на страните съобразно с поетите по договора задължения в следната хронологична последователност:

- на 22.07.2019 г. ищецът представя две удостоверения за данъчни оценки, необходими за учредяване на сервитутни права и право на строеж;
- на 29.07.2019 г. от главния архитект на О. Р. е издадена скица – виза за проектиране, с разрешение за проучване и проектиране за изграждане на присъединителни съоръжения;
- на 02.08.2019 г. и на 13.08.2019 г. ищецът представя данъчни оценки за учредяване на сервитутните права и правото на строеж;
- на 20.09.2019 г. ответникът внася в О. Р. искане за разрешение за проектиране на ПУП–ПП /парцелен план/ за присъединителните съоръжения - задание за проектиране – л. 142,152;
- на 04.11.2019 г. е получено писмо от ипотекарния и заложен кредитор Б. Д** АД за съгласие да се учредят сервитутни права и право на строеж в ипотекирания за обезпечение на кредит на ищеца негов имот - л.147;
- на 03.12.2019 г., с нотариален акт № **, том ***, рег. № ****, дело № *** от 03.12.2019 г. по описа на Нотариус с рег. № *** на Нотариалната камара, е учредено право на строеж и сервитутни права - л. 148 – л. 149;
- на 12.12.2019 г. е прието Решение № 37 на ОбС Р. за даване на разрешение за изработване на ПУП – ПП - л. 150;
- на 31.01.2020 г. от Е.Ю. е направено искане за одобряване на ПУП-ПП;
- на 10.04.2020 г. в ДВ бр. 35 е публикуван проекта за ПУП–ПП- л.155;
- на 09.07.2020 г. е прието Решение № 222 на ОбС Р. за одобряване на ПУП – ПП, което влиза в сила на 29.09.2020 г. - л.156;
- на 05.10.2020 г. е одобрен проект за издаване на разрешение за строеж, което влиза в сила на 21.10.2020 г. – л. 97;
- на 16.12.2020 г. изградените и монтирани от Е.Ю. присъединителни съоръжения са въведени в експлоатация – л.162;
- на 27.11.2020 г. е монтиран електромер в обекта.

Между страните няма спор и тези обстоятелства са установени по делото, че обекта, собственост на ищцовото дружество - „Хидропонна

оранжерия и обслужваща сграда“ в имот *****, ЕКАТТЕ: ***** по КККР на с. К., общ. Р., обл. П., чието присъединяване към елетроразпределителната мрежа е предмет на договора между страните, се изгражда въз основа на Разрешение за строеж № *** от ***** г. на О. Р. - П., издадено въз основа скица – виза № *** от ***** г. на главния архитект на О. Р. и ПУП – ПРЗ, одобрен със Заповед № **** от ***** г. на кмета на О. Р. П..

Установено е също, че строителството на този обект се изпълнява от „Ю. Г.“ ЕООД, въз основа на сключен на 01.06.2018 г. с ищцовото дружество договор за СМР – л.45 – л.48.

Във връзка с изпълнението на този договор, на 22.10.2019 г. са издаден и подписани Акт обр.19 за приемане на изпълнените по договора СМР и тяхната стойност, а на 05.04.2019 г. и на 14.03.2020 г. за обекта са изготвени и подписани Акт обр.14 за приемане на конструкцията на обслужващата сграда – л.70 – л.88.

Предвид другите заявени от ищеца релевантни за спорното правоотношение факти, по делото е установено, че на 08.04.2019 г. ищецът е сключил с трето за спора лице „М.“ ООД договор за продажба, по силата на който се е задължил в качеството на продавач да произведе и продаде на посоченото дружество – купувач бъдещата реколта от краставици, които ще бъдат отгледани в строящата се оранжерия. Уговорено е производството да започне не по-късно от една година от подписване на договора, срещу заплащане от купувача на цена в размер на 800 000 лв. без ДДС, авансово, в срок до построяване на оранжерията и въвеждането ѝ в експлоатация, но не и преди писмено уведомление за готовност за производство и график на доставка от продавача.

Продавачът се е задължил също да достави първата продукция не по-късно от 45 дни след писменото уведомление. Според същия договор, единичната цена на килограм продукция се определя в началото на всяка седмица в размер цената на С. стокова борса за същата по вид и качество стока, намалена с 15 %. С чл.15 е предвидена договорна неустойка в размер на 30 % върху сумата на цената, дължима от продава на купувача, ако не се осигури производство в уговорения срок. С Анекс от ***** г. срокът за доставка на произведената продукция е удължен с три месеца – л.93.

Тъй като оранжерията не е била въведена в рамките и на продължения срок, ищецът твърди, че по покана на кредитора-купувач, заради неизпълнението за доставка по договора и за да избегне запори на сметките и други възбрани върху имуществото, заплатил неустойка от 240 000 лева.

С оглед на така установените факти, позовавайки се на етапа на завършеност на строителството на оранжерията към датата на подписване на Акт 14 - 14.03.2020 г., ищецът твърди, че към тази дата оранжерията била готова за експлоатация, но единствено заради забавата на ответното дружество и неспазването на уговорения в договора за присъединяване към

електроразпределителната мрежа, обектът не могъл да функционира. Вследствие от това неизпълнение, ищцовото дружество не могло да отгледа и продаде уговорената с третото лице „М.“ ООД реколта от краставици и е претърпяло вреди в размер на заплатената на това дружество неустойка от 240 000 лева.

За да уважи изцяло предявения главен иск, Пловдивския окръжен съд е приел, че макар формално ответникът да е изпълнил договора в уговорения срок, при изпълнение на възложената с договора работа, същият не е действал добросъвестно и не е положил грижата на добрия търговец, което довело до ненужно и юридически неоправдано удължаване на времето за изпълнение, заради което ищецът изпаднал в забава по сключения с третото за спора лице договор и претърпял имуществени вреди.

В подкрепа на тези изводи, първоинстанционният съд е приел, че тъй като към началната дата - 03.12.2019 г. на срока за изпълнение от ответника, е имало одобрен от компетентния за това административен орган и влязъл в сила ПУП–ПП от 2016 г. за линейни обекти на техническата инфраструктура за имота на ищеца, включително и за електрифицирането му, ответникът е можел направо да пристъпи към искане за издаване на разрешение за строеж, въз основа на който да изгради съоръженията на трасето за присъединяването на имота на ищеца към електроразпределителната система. Вместо това, той предприел нова, напълно излишна и юридически неоправдана процедура, вече като инвеститор, за одобряване на нов ПУП–ПП, за което е изгубил времето от 03.12.2019 г. до 21.10.2020 г. – датата на влизане в сила на издаденото му по този нов ПУП–ПП разрешение за строеж, както и възможността за по– малко от месец след влизане на разрешението за строеж в сила, да осъществи практическото реализиране на строежа на присъединителните съоръжения и да го въведе в експлоатация.

В заключение, Пловдивският окръжен съд е извел, че „ответникът не е изпълнил договора с грижата на добрия търговец като е нарушил чл. 302 ТЗ чрез изготвяне на нов проект на ПУП – ПП за електроснабдяване имота на ищеца и внасянето му за одобряване на 20.09.2019 г. в О. Р., което е довело не само до нови разходи за този проект, но и до загуба на време, свързано с изчакване на новата процедура по одобряването му, влизане в сила и издаване вече въз основа на него на разрешение за строеж и изчакване на влизането в сила на това разрешение.“

Решаващите изводи на първоинстанционният съд в посочения смисъл, по въпроса за неточно или лошо изпълнение на договора от страна на ответното дружество и причинната връзка с твърдените от ищеца имуществени вреди, не се споделят на от въззивния съд, тъй като, освен че се отнасят към незаявиени от ответника основания на предявения главен иск, не намират опора в установените по делото релевантни за спора факти. Преди всичко първоинстанционният съд погрешно е възприел заявените в исковата молба и в допълнителна искова молба твърдения в подкрепа на иска

за позоваване на неточно или на лошо изпълнение от страна на ответника на поетите с договора задължения, като причина за описаната вреда.

Единственото заявено от ищеца основание в подкрепа на главния иск е забавеното изпълнение от страна на ответното дружество на присъединяването на обекта към електроразпределителната мрежа. Освен че се извлича от съдържащите се в исковата молба твърдения, забавеното изпълнение – и то отнесено към датата посочена в чл.5.2.1 от договора - като основание на предявения главен иск, се съдържа и в петитума на исковата молба, където изрично е заявено, че „Вредите са претърпени единствено като пряко следствие на неизпълнено в срок задължение – подробно описано в обстоятелствената част на молбата, на ответника да изгради и свърже с електроразпределителната система, обекта за производство на ищеца...” – л.6.

В допълнителната искова молба също не се съдържат твърдения за лошо или неточно изпълнение или за нарушение на изискванията по чл.302 ТЗ, което означава, че Пловдивският окръжен съд е разглеждал и се е произнесъл и по незаявени от ищеца основания в подкрепа на главния иск.

Независимо от изложеното, необоснован и поради това неправилен е решаващият извод на първоинстанционния съд, че поради наличието на одобрен от компетентния орган и влязъл в сила ПУП–ПП от 2016 г. за линейни обекти на техническата инфраструктура за имота на ищеца, към датата на учредяване на сервитут – 03.12.2019 г., включително и за електрифицирането му, ответникът е могъл направо да пристъпи към искане за издаване на разрешение за строеж, въз основа на който да изгради съоръженията на трасето за присъединяването на имота на ищеца към електроразпределителната система.

Към посочената дата, ПУП–ПП от 2016 г. не е бил актуален заради междувременно настъпилите промени в характеристиките на имота на ищеца /вид, идентификатор, площ, предназначение, граници и пр./, вследствие одобрен КKKP със заповед *****/***** г. Дори само заради тези промени е било необходимо изготвянето и одобряването на актуален ПУП–ПП. Освен това, при сключването на предварителния договор от *****/***** г. /л.125/, по искане на ищеца е била предвидена различна от тази по предходния предварителен договор предоставена и присъединена мощност, което в случая е обусловило избора на мрежовия оператор на различни условия на присъединяване, с различна точка на присъединяване към електропреносната мрежа и различно трасе, както и необходимостта от изработването на съответстващ на новите технически параметри ПУП–ПП.

Следва да се отбележи също, че към посочената дата - 03.12.2019 г. проектирането, изграждането и въвеждането в експлоатация на съоръженията за присъединяване към електрическата мрежа е следвало да бъде съобразено с новите условия и ред за присъединяване, предвидени с актуалното към онзи момент изменение на Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към

разпределителните електрически мрежи– ДВ, бр.76 от 2019 г., в сила от 27.09.2019 г.), във връзка с изискването на § 24 ПЗР към ЗИДЗУТ (ДВ, бр. 1 от 2019 г., в сила от 1.01.2019 г.) и съгласно с § 2 от ПЗР от същата Наредба, според която, заварените при влизане в сила на тази наредба незавършени процедури по присъединяване се завършват по реда на тази наредба.

Изводът е, че иницирайки провеждането на нова процедура по изработване и одобряване на нов ПУП–ПП, ответникът е действал добросъвестно, съобразно с действащите изисквания на закона и новите изисквания относно някои технически параметри на обекта според актуалната заявка на ищеца, поради което тези действия не само не са довели до излишно забавяне на присъединяването, но са представлявали задължителни и необходими стъпки към успешното, навременно и законосъобразно изпълнение на договора.

Неоснователни са и твърденията на ищеца за забавено изпълнение на договора.

Неоснователно е преди всичко твърдението, че срокът за изпълнение е уговореният в чл. 5.2.1 – 31.12.2019 г. В посочената уговорка ясно и еднозначно е посочено, че това е срокът за въвеждане в експлоатация на обекта на присъединяване т.е. на оранжерията и на обслужващата сграда, което е различно от възложената с процесния договор работа – чл. 1.1

Срокът за изпълнение е уговорен в чл.4.5 от договора и е 12 месеца, като съгласно уговорката в чл.4.6, започва да тече след настъпване на следните условия: ищецът да плати цената и да учреди право на строеж, сервитутни права и право на преминаване в своя имот, указан в предварителния договор. В конкретния случай двете условия са изпълнени, като вещните права са учредени на 03.12.2019 г., което означава, че срокът за присъединяване е започнал да тече от тази дата и е изтекъл на 03.12.2020 година.

Както бе посочено, на 16.12.2020 г. изградените и монтирани от Е.Ю. присъединителни съоръжения са въведени в експлоатация, а на 27.11.2020 г. е монтиран електромер в обекта. Следователно ответното дружество е изпълнило възложената с договора работа в рамките на уговорения срок. В такъв случай, твърдението на ищеца за забава на длъжника остава недоказано, което само по себе си обуславя неоснователността на предявения иск.

В допълнение следва да се отбележи, че ищецът не доказва наличието и на останалите елементи от фактическия състав на предявения главен иск.

В случая, според твърденията на ищеца, забавеното изпълнение на ответника да присъедини оранжерията към електроразпределителната мрежа т.е. да й осигури навреме електрозахранване е довело до невъзможността обектът да функционира. Тази забава на ответника е пречатвала ищеца да произведе обещаната продукция оранжерийни краставици и да ги достави на третото лице, по силата на сключения договор. Неговото неизпълнение на

свой ред е задействало уговорката за неустойка в размер на 240 000 лева, предвидена в договора с третото лице купувач, която той платил и по този начин дружеството претърпяло загуба в посочения размер.

Заявените в подкрепа на главния иск и подлежащи на пълно и главно доказване от ищеца твърдения за претърпяната загуба като конкретно проявление на вредата и причинната връзка с твърдяното неизпълнение, също не намират подкрепа в представените доказателства.

От представения по делото платежен документ за изходящ превод – л.95, действително се установява, че на 30.10.2020 г. „О. К.“ ЕООД е наредило превод на сумата 240 000 лева по сметка „М.“ ООД и че сумата е преведена като „неустойка по договор“. От това съдържание на платежният документ обаче не би могло категорично и несъмнено да се изведе, че основанието за този превод произтича тъкмо от процесния договор за продажба от 08.04.2019 г., доколкото в платежният документ не са отбелязани никакви идентифициращи договора данни.

Независимо от изложеното, дори да се приеме, че сумата все пак е била преведена в изпълнение на съдържащата се в описания договор уговорката за неустойка, плащането и произтичащите от това вреди за ищцовото дружество не се намират в причинна връзка с твърдяното и недоказано забавено изпълнение на ответника, а са предизвикани единствено от действията на самия ищец.

Ищецът се е обвързал с уговорки за доставка към трето лице, на бъдеща продукция от обект – оранжерия към момент, към който строителството е било на етап Акт 14 за приемане на конструкцията и то само на обслужващата сграда, а срокът за изпълнението на договора за присъединяване на обекта към електроразпределителната мрежа все още не е започнал да тече. Следователно, към датата на сключване на договора за продажба на бъдеща продукция, крайният срок за завършване на обекта, предназначен за производство на земеделската продукция и предмет на сключения договор, дори не е бил приблизително определяем, заради обстоятелството, че началото на този срок е било обусловено освен от действията на ищеца и на ответника, но и от действия на трети лица /ипотекарния кредитор - Б. Д** ЕАД, О. Р., проектант и пр./, времетраенето на които е нямало как да бъде предвидено от ищеца. Ето защо, обвързвайки изпълнението на задълженията си по договора с „М.“ ООД, с конкретен и сравнително кратък срок, включващ не само въвеждането в експлоатация на оранжерията, но и период за подготовка, засаждане, отглеждане и събиране на реколтата в договорените количества, и обезпечавайки това изпълнение със значителна по размер неустойка, представителят на ищцовото дружество е подходил лекомислено, без да отчете очевидния и съвсем реален риск от неизпълнение на поетите задължения, без необходимата и дължима грижа за собствените си интереси.

Подобна незаинтересованост към интересите на дружеството и липсата на реална преценка за действително поетите от това дружество задължения, е

проявена и при заплащането /в случай, че е извършено по този договор/ на неустойката. Според уговорката в чл. 15 от договора между „О. К.“ ЕООД и „М.“ ООД, заплащането на неустойка в размер на 30 % се дължи върху сумата по чл.3 т.1 т.е. върху цената заедно с връщането на платената цена по договора.

Тълкувайки волята на страните по този договор съгласно с правилата на чл. 20 ЗЗД, се налага изводът, че задължението за неустойка на продавача възниква при наличието на следните условия: продавачът да е изпаднал в забава, купувачът да е платил авансово цената според изискването на чл. 3, ал. 2 от договора и като изправна страна да е развалил договора.

Тъй като в случая не е установено настъпването на тези условия, доколкото не се твърди и липсват доказателства за авансово заплащане на цената по договора, както и направено и достигнало до ищеца изявление от страна на купувача за разваляне на договора, може да се изведе, че не е възникнало и предвиденото в същия договор основание за заплащане на неустойка.

Крайният извод е, че ищецът не е доказал при условията на главно и пълно доказване, че дружеството е претърпяло твърдените вреди, както и че тези вреди се следствие от забавено изпълнение на поетите от ответното дружество задължения, по сключения между страните Договор № ***** от ***** г. за присъединяване обект на клиенти към електроразпределителната мрежа на „Е. Ю.“ ЕАД.

Предвид изложеното, предявеният иск е неоснователен и следва да се отхвърли, след като решението на Пловдивския окръжен съд се отмени в обжалваната част.

С оглед изхода от спора, в полза на ответника следва да се присъдят сторените в производството пред двете инстанции деловодни разноски възлизащи общо на 1311.32 лева, от които 351.32 лева допълнително към вече присъдените с решението на Пловдивския окръжен съд 8.68 лева или общо на 360 лева за първоинстанционното производство и 960 лева – за въззивното производство.

Мотивира от горното, Пловдивският апелативен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 260072 от 14.03.2022 г., постановено по търг. дело № 61 по описа за 2021 г. на Пловдивския окръжен съд в частта, с която „Е. Ю.“ ЕАД е осъдено да плати на „О. К.“ ЕООД сумата от 30 000 лв., предявен частичен иск в пълен размер от 240 000 лв., представляващи договорно обезщетение за претърпени вреди поради неизпълнение на сключения Договор № ***** от ***** г. за присъединяване обект на клиенти към електроразпределителната мрежа на „Е. Ю.“ ЕАД, ведно със

законна лихва върху главницата от сезиране на съда на 27.01.2021 г. до плащането ѝ и направените по делото разноси от 2 566.62 лева, като вместо това в тази част постановява:

ОТХВЪРЛЯ предявения от „О. К.“ ЕООД с ЕИК ***** против „Е. Ю.“ ЕАД с ЕАД ЕИК ***** иск за заплащане на сумата от 30 000 лв., предявен частичен иск в пълен размер от 240 000 лева, представляваща договорно обезщетение за претърпени вреди поради неизпълнение на сключен Договор № ***** от ***** година за присъединяване обект на клиенти към електроразпределителната мрежа на „Е. Ю.“ ЕАД, ведно със законна лихва върху главницата от сезиране на съда на 27.01.2021 г. до окончателното ѝ плащане, като неоснователен.

ОСЪЖДА „О. К.“ ЕООД с ЕИК ***** да заплати „Е. Ю.“ ЕАД с ЕАД ЕИК ***** сумата в общ размер 1311.32 лева - деловодни разноси, от които 351.32 лева допълнително към вече присъдените разноси с решението на Пловдивския окръжен съд 8.68 лева или общо на 360 лева, за производството по т. д. №61 по описа за 2021 г. на Пловдивския окръжен съд и 960 лева – деловодни разноси за производството по в.т.д. № 268 по описа за 2022 г. по описа на Пловдивския апелативен съд.

Решението е неокончателно и може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния касационен съд в едномесечен срок от съобщаването му на страната при условията на чл.280 и сл. от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____